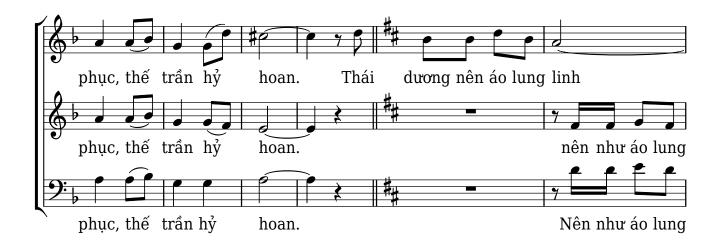
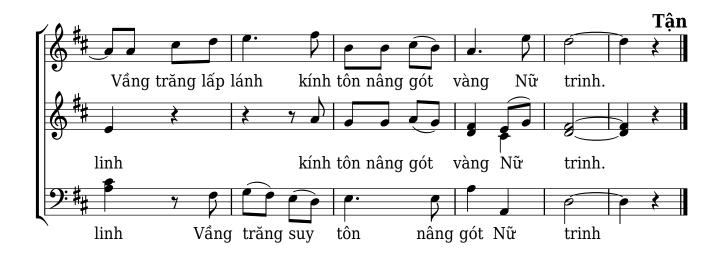
Lúc Chiều Buông

cùng, trông lên Mẹ cất tiếng van Dù hiểm nghèo luôn vướng lối, có sầu, luôn trôi dạt biết tới đâu Mòn mỏi tìm đâu thấy hướng, giữa đành, khi con cầu nỡ nín thinh Chiều thuở nào trên thánh giá Chúa

Mẹ luôn chở che rồi, đời lặng trôi trong yên hàn. ngàn nguy hiểm khôn lường, nguyện Mẹ thương xin soi đường. đã trao gửi cho Mẹ một đoàn con xin thương tình.